

کبوترهای مکه تشنه بودند
اسیر دیو و دام دشنه بودند
بیابان بود و خار و خاک و خاشاک
علی (ع) جوشید مثل چشمه از خاک
علی (ع) جاری ترین رود خدا شد
همه جا با محمد (ص) هم صدا شد
علی (ع) زیباتر از لبخند خورشید
نگین نور بود و می درخشید
امید تشنگان، مشک علی (ع) بود
خدا هم صحبت اشک علی (ع) بود
چنان سرشار اشک و آه می شد
که گاهی هم صدا با چاه می شد
نماز او به رنگ آسمان بود
دعای او برای کودکان بود
علی (ع) می کاشت بذر مهربانی
درون قلبهای آسمانی
علی (ع) رزمنده راه خدا بود
علی (ع) روشن ترین ماه خدا بود